

עד:

עין משפט
נר מצוה

ב א מ״י פ״ו מהל'
 לישות הל' ה סמג
 עשן מח עוש״ע לה״ע ס״
 לט ספ״ב:
 סא ב מ״י סס הל' ט
 עוש״ע סס ספ״ו:
 סב ג מ״י פ״י מהל'
 גירושין הל' יב סמג
 עשן מח עוש״ע סס ס״ י
 עוש״ע סס ספ״ב

תוספות רי"ד

בבחי הוא דלא הו
קדושין הא לא אמרי
היינו. קדושין דרננ
הוא לצריכה היינו
מכריהם שלא יאמרו
אשת איש צריכה
אם אבל מאורייתא
קדושין לל דרי מקי
כדאמרי לגבי נדרים
שמתי קרינא מקדש
משה ארסה אינא
בתרומה אינא
המוסין בין מוסין
גדולים בין מוסין
סאין לחלץ בין מוסין
למוסין בענין זה (לל):

ממאנת והואכת לה. תימה דכרש
אפה מואל בחמומו ואלס
והיא משכחת לה בקידוש על תנאי
ואינה צריכה גט וי"ל דאפילו מואל
אלה בקידוש על תנאי ובעל לשמואל
דאמר מאוס ר' ישמעאל דאמר הכא
דמחמאנא וי' לומר דלשמואל ולרבי
ישמעאל גמי צרחה מותרת אפילו אם
אלא מיאנה ואם שהיא ערוה כשלא
יודע לה הטעות והא דקאמר ממאנת
ואוכלת לה היינו שזאם נודע לה
הטעות י' על תנאן דזאם לא מיעד
ועמדה אלון מחלה התנאי אי גמי
מחמאנא לאו דוקא אלס אפילו כלא
איהו אינה כלל אשמו ואפי' נודע לה
הטעות ורבינן מירק בינמות דרבי
ישמעאל איירי בקידוש טעות אכל
קידוש קטנות מזהר דאינה ממאנת
ומתני' בינמות לא מיירי דאיהו בקידוש
קטנות וקשה דבפרק ג' טמן (והו'
ג. ושם) משמע כדאיהו דבקידוש
קטנות גמי איירי רבי ישמעאל דאמר
כדי הכא סבור למיעבד
ועובדא דרבי יהודה וקף ע"ד דנעבד
דאמר עד שירבה השמור על הלון
מזהר להם דכעני לא קן היה
ואתא דכחו של רבי ישמעאל שגחא
למאן בבת המדרש ונבנה מורכב על

יבמות (דף כ: וס) חקן ולי
ומתו כ' או ששילטו ואמלי
ז בעל דלפי' רב מודה לאבי
נה זריכה אבל קשה דמשמח

ממאנת והולכת לה ר
חכם והתירה מקודש
אותה אינה מקודשת כ
עוקר את הנדר מעמי
אלא מכאן והלכא וזהו
אצל רופא וריפא וזהו
ר"בא לא קשיא הא
אלעזר הא ר"מ דאמר
אשתו בבית דין הא
רצה שתתבזה אשתו
המוציא את אשתו
משום שם רע לא י
כל נדר שידעו בו רבני
רבים יחזיר רבי מאיר
חקירת חכם לא
חקירת חכם יחזיר י)
צריך ואחד אינו צ
רבי אלעזר לא אם
שאינו צריך מאי מעמ

תנו רבנן ⁽⁶⁾ הלכה אצל
ות כ"אצל רופא ורופא
זה בין חכם לרופא חכם
קור ורופא אינו מרפא
תניא אצל חכם והתירה
נה אינה מקורשת אמר
רבי מאיר הא רבי
אדם רוצה שתתבזה
⁽⁷⁾ דאמר ר' אין אדם
ב"ד מאי היא ⁽⁸⁾ דתנן
משום נדר לא יחזיר
יחזיר רבי יהודה אומר
לא יחזיר לא ידעו בו
אומר כל נדר שצריך
יחזיר ושאינו צריך
רבי אלעזר אומר אחד
צריך לא יחזיר אמר
ורו צריך אלא מפני
מא דרבי יהודה דכתיב
ולא

חכם: וספירה. מן הנדרים: אצל רופא
עוקר הנדר מעיקרו. שחרי פוחה לה
נדרה ויאח אומרם לו ואחכס אומר לה
אינך לאו נדר הוא וימתך בך נמאח כמי
שלא היה עליה נשעת קידושין:
מבאן ובהא. אצל עד עכשיו היו
עליה נמאח נשעת תנאי הקידושין
הטעמו: הכי גרמין וספירה אצל
חכם וספירה אצל רופא וריפא אותה
אינא מקדושא. וקפשא חכם אחכס:
הא. דקמני מתקדשת ר"ח היא:
דאמר אדם רולא. אינו מקפיד אלא
תלך אצל חכם: אין אדם רולא כו'.
הילוך נדר. דעמא דמי כן קידשה:
משום נדר. שפיתה נדרנית: לא
יחזיר. מפרש במסכת גיטין (מ"ו.) חרי
טעמי אינא למ"ד משום קלקולא שאס
ונמאח אומר יחזיר שמה תלך ונמאח
ונמאח אומר שפיתו ש"ד ואחכס
נעקב ע"י חכם ונקלקלה ויחזיר
אינו הייתי יודע שכן הוא אפי' נטמין
לי תחא מנה לא הייתי מנרשך
לספק ואמרם לו הי הוי ידע שמהמאצי
את אשתו משום שם רע או משום נדר
לא יחזיר ואס חגיגה היא עליך לא
תתברר להוציאה ודע אמי לך לקלקל
לא תימנן שחרי ויאח וספירה עלי
ולא חס בלדות את הדבר ואסח למ"ד

[illegible]

כדי שלא יהו כנות ישראל פרוצות בעריות ובגדרים: כל נדר שיעור
 בו רבים. שדדוהו בפני עשרה: לא יחזיר. קסבר טעמא משום
 שלא יהו פרוצות בגדרים הוא וכי נדרה בפני רבים חזוהו נדר שאין
 לו הפרה דלמחרתן גיטין [שם] פלגה ויהי מדאי קטקוה: **שלא ידעו**
 בו רבים. דיש לו הפרה לא קטקוה ויהי אמר ההם דרבי יהודה
 לא חייש בגדר לקלוקלה: **רבי מאיר אומר כל נדר שלריך חקירם**
חכם. שאין להעל יכול להפך שאינו מדברים ענינו לבניה ולא ענינו
 נפש: **אין יחזיר.** להפך טעמא משום קלוקלה הלכך בזהא איכא
 לקלוקלה דלאחר אינו הייתי יודע דהכס יכול להחזיר לו הייתי
 מגרשין דרואה הייתי שמתבזה בבית דין ויחזירי לך: **ושאינו לרבי**
חקירם חכם. נדר שהעל יכול להפך: **יחזיר.** דבהאי לא מצי
 לקלוקלה שהיה לו להפך ולא הפך: **לא חסר רבי.** חקירם חכם:
אלא מפני שאינו לרבי. שהלך חקירם חכם אין לו קלוקל דלאו לא
 כמביה נומר אינו הייתי יודע לפי שאין אדם ארס שמתבזה אשמו
 בבית דין אלא מפני מה אסרוהו מפני שאינו לרבי דיכול הוא לכתש
 ולומר לא הייתי יודע שאני יכול להפך וגזרו האי אטו האי: **מאי**
טעמא דרבי יהודה. דלאחר נדר שהודר ברבים אין לו הפרה:
 ולא

קטנות דליירי בןן ההם מעיקרא ונקט קידושי טעות דר' ישמעאל
 הדיא סוגיא קאי אמילתיה דשמואל דלאחר ההם לעיל עשרה כהנים
 ויהי דוקא כדפרישית לכך נקט קידושי טעות ואם תאמר לרבי אלעזר
 א סבר כרבי ישמעאל אם כן חיקשי לשמואל סתם מתניתין דהתם
 טענות דרבי אלעזר ולעיל דחוקין לזקוקי מהם מתניתין כיומיה ויהי
 קידושין: **הכחם** עוקר הגדר פשיקרו בו. אין לפרש דנלשון תליא
 בלך הוא אלל הרופא וריפאו אמרי אמר לקמן דמקודשת אלל כקפידת
 ניו כשזכר שהיו כהן מומין אבל נדרים ודוקים ליכא קפידא הואיל ועוקרו
 כעוש משעת הגדר עד שעת התרה דהוא הלכה אלל חכם והמקרה
 כן במתניתין נמצאו עליה נדרים אינה מקודשת ולא מפליג בין בני הימור
 קדישין מחמת הגדרים שהיו קדושין קיימין והיכא דידע קודם שהותרו
 להוותר קודם ידעתו הא לא רצה לנטול משבלי הנדרים שאין עשה
 כהשולל (גיטין מ.) טעמא משום קלוקלה בפני איתו לקלוקל לא
 תהיה: **אין כפל ומדע דליכא תנאי דאי עשה תנאי מאי טעמא דתנאי**
אין יחזיר בכה לא יבטל התנאי אלל דתנאי לא עשה לא תנאי גמור אלל
עו בעלמא ולפי זה אין לרבי טעם שבקוטרם דכיון דלאחר לא יחזיר
אלל כיון דהשם ממזרות ליכא משום לעו נמי ליכא למישא דדאי אי
יטע כר דסבור דמותרת לחזור לו ודשוגגה היא אלל עתה שאין
 שם דבר מיוחד כלל אדעתיה שאינו רצוי שיאב גט אם אינו שם
 בקיה אדעתא למישא לארץ ישראל (קדושין מ.) דסגי בגלי דעת
 ר' עקיב תנאי כפול והכא בדלא כפליה לתנאיה ומה שיהי הכא תנאי
 דבעינן תנאי כפול אפילו לעו ליכא כיון דלא תנאי ולא כפל:

א

(מספחה פ"ו ע"ט),
(ג'ל רכ"ג), (ג) (לקמן)
(ה"ד) (שם לו: גיטין
(ה"ה) (ס) גיטין מה: (יבמות
(ה"ו) (ו) (כל זה ליתא
משנה גיטין מה: אלא כך
ליתא שם א"ר אלעזר לא
שקרו זה אלא מפני זה וע"ש
פרש"י גם רש"ל מ"ו וע"י
גרסת הראש"ש.

מוסף דש"י

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones